

Yervant Özuzun: Irkçılığın, ayrımcılığın diğer adı: Varlık Vergisi

Posted on 16/10/2017

Çok uluslu, çok dinli altı yüz yıllık İmparatorluk sosyolojik ömrünü tamamlamıştı. Benimsenen tek uluslu, tek dinli ulus devlete geçiş süreci Osmanlının Müslüman olmayan unsurları için kolay olmadı.

1915-1923 sürecinde Anadolu ve Trakya'da, Müslüman olmayan yerli halklar etnik arındırmayla yok edildi. Devam eden süreçte, geride kalan küçük gruplar ve aileler de çeşitli lokal uygulamalarla yaşadıkları yerleri terk etmek zorunda bırakıldılar. Bunların bir kısmı yurt dışına, bir kısmı İstanbul'a geldi.

Yeni Cumhuriyette İstanbul, Müslüman olmayan unsurların toplandığı bir merkez konumundaydı, onlara 'azınlık' deniyordu. Esasen İttihat ve Terakki'den bu yana, onlar için değişen bir şey yoktu. Sıra İstanbul azınlıklarındaydı.

İş ve yaşam alanları daraltılıyor, sindirme, yağmalama ve göç ettirmeye yönelik azınlık karşıtı politikalar arka arkaya uygulanıyordu. Resmi tarih yazmasa da aslında yakın tarihimizin büyük bölümü 'azınlık karşıtı türkleştirme politikaları' tarihidir. Bunların en önemlilerinden biri 'Varlık Vergisi'dir.

VARLIK VERGİSİ NEYDİ?

Resmi ideolojinin azınlık karşıtı politikalarının 'kanun kılıfına büründürülmüş' 1942 tarihli versiyonuydu. Almanya'dan esen ırkçı rüzgarların etkisindeki Saraçoğlu Hükümeti

ideolojisine uygun bir yasaydı.

11 Kasım 1942'de TBMM'de görüşülür. Mecliste bulunan 350 vekilin oy birliğiyle kabul edilir. (76 vekil oylamada bulunmaz.) 12 Kasım 1942'de (Resmi Gazete'de 4305 Sayılı Yasa ile) yürürlüğe girer. Uygulamaya hemen başlanır. İlk günden hedef kitle belli olmuştur. Onlar Rumlar, Ermeniler, Yahudilerdi.

Vergi uygulamasında vatandaşlar gelirlerine, mal varlıklarına, vergi hukukunun temel ilkelere göre değil ırk, din, mezhep farklılıkları gözetilerek gruplandırılıp, ayrı ayrı oranlarda vergilendirilir.

YASA UYGULAMASI VE M, D, G, E GRUPLARI

Mükellefler önce gruplara ayrılır, her grup için ayrı listeler düzenlenir.

Türk ve Müslümanlar için "M" listeleri, din değiştirip Müslüman olanlar yani 'Dönmeler' için "D" listeleri, Ermeni, Rum ve Yahudiler yani Gayrimüslimler için "G" listeleri, yabancı uyruklu Gayrimüslimler yani 'Ecnebiler' için "E" listeleri düzenlenir.

Müslümanların vergi oranları mal varlıklarının % 5'i, Ecnebilerin vergi oranları Müslümanlarla aynı, % 5, Dönmelerin vergi oranları Müslümanların iki katı, %10 'du. Gayrimüslimlerin vergi oranları ise ırklarına göre farklıydı. Sonuçta, Rumlara mal varlıklarının % 156, Yahudilere %179, Ermenilere % 232 oranında vergi tahakkuk ettirildiği görülür.

Azınlıklara ait okul, hastane, yetimhane ve huzur evleri gibi sosyal kurumlar ve Kilise ve Sinagog gibi dini kurumlar da vergi kapsamına alınmıştı. (5 Amerikan, 4 Fransız, 2 İngiliz, 1'i İtalyanlara ait 12 yabancı okul, 43 Rum, 30 Ermeni ve 5 Musevilere ait 78 azınlık okulu,

27 kilise, 6 hastane...)

Takdir komisyonlarında İttihatçılar hakimdi. Azınlıklara tahakkuk ettirilen vergiler olabildiğince totaliter, keyfi ve can yakıcıydı. Vergiye itiraz yoktu, yargı yolu kapalıydı, ödenme süresi 15 gündü. Ödeyemeyenlere faiziyle ödemek koşuluyla ikinci 15 günlük süre veriliyordu. Yine, ödeyemeyenlerin tüm mal varlıkları icra ile satılıyordu...Buna rağmen verginin tamamını ödeyemeyenler borçlarını çalışarak ödemeleri için Aşkale'ye ve Sivrihisar'a çalışma kamplarına gönderiliyordu. Çalışma kamplarına gönderilenler, yalnız "G" grubu Ermeni, Rum ve Yahudilerdi.

Onlar ki, ırkçılığın, acının, çalışma kamplarının, güvensizliğin, sindirilmişliğin, ölümün harmanlandığı, taşınır, taşınmaz her şeylerinin haraç, mezat satıldığı bu ülkenin vatandaşlarıydı.

Onlar ki, her olayın ardından ata topraklarıyla yaşam bağları bir bir kopan; Yüzlerce yıllık, kültür, sanat, meslek, birikimleriyle, dünyanın dört bir yanına savrulan yurdum insanlarıydı..

Sonuç mu? Ülke nüfusu içerisindeki oranımız binde bir...

Kaynak: artigercek.com